

Skrev 14 artiklar om olika, internationella utbytesprogram för ungdomar på olika områden för en broschyr till Ungdomsstyrelsen.

I filmens värld

Om tre dagar, tidigt på lördag morgon, ska de träffas i Jakobsbergs centrum. Då åker sju förväntansfulla tjejer från Sverige till Vilnius för att umgås och diskutera med lika många litauiska tjejer.

Mörka Sara Makboul och blonda Josefin Eriksson är två av dem. De kommer från Jakobsberg och är 16 år.

Sara och Josefin ser fram emot utbytet. – Det ska bli kul att uppleva en annan miljö och med egna ögon se hur de bor och lever i Litauen, säger Josefin och lutar sig tillbaka i stolen.

De berättar att de sett Lukas Moodysons smärtsamma film Lilja 4-ever om en ung flicka någonstans i forna Sovjet som luras till Sverige och tvingas in i prostitution.

– Jag har en bild av att det är smutsigt och finns prostituerade där. Men vår tolk säger att det påminner om Sverige, fortsätter Josefin.

Tufft att ena

Vi träffas på Socialförvaltningen i Jakobsberg. Här finns också fältarbetaren Ingela Oskarsson, som leder den svenska gruppen.

Det är Ingela som tillsammans med litauiska Dalia Stakenaitė står bakom utbytet. Hon vet vad hon vill uppnå med utbytet:

– Jag hoppas att de får ökad insikt både om sig själva och om andra. Att de får bättre förståelse för tjejers villkor i andra länder. En annan förhoppning är att de ska förstå hur bra de har det i Sverige, säger Ingela.

Hon hoppas att tjejerna ska konfrontera sig själva, se sig själva med andras

Foto: Emma Bohlin

ögon. Därför ska de bland annat prata om hur de ser på skolan, familjen och droger. Deltagarna har själva bestämt vilka ämnen som ska diskuteras.

Den svenska gruppen består av två undergrupper. I den ena finns främst svenska tjejer som Socialförvaltningen har kommit i kontakt med genom sina fältarbetare. Den andra undergruppen, där två av tre har invandrarbakgrund (Josefins och Saras grupp), är mer inriktad på studier än att vistas i centrum på kvällarna.

– Det tuffa har varit att få ihop de här två svenska grupperna till en grupp. Om jag skulle göra om detta skulle jag endast ha en grupp från början, säger Ingela.

– Ledarna skrev upp schemat och ville ha vår respons. Vi ändrade en sak. I stället för två dagar på landsbygden blir det bara en, säger Josefin nöjt.

Ingela trycker också på att man måste avsätta tillräckligt med tid till förberedelserna. Som att tänka igenom vad man verkligen vill uppnå med resan och hela utbytet.

Personligen tycker hon att det ska bli intressant att se hur de litauiska socialarbetarna arbetar. Hon tror att deras beslutsvägar är kortare.

En 21-årig tjej följer med och tolkar så Ingela tror inte att språket blir något större problem.

– Jag är nyfiken på om resan kommer att ge tjejerna något eller om den bara blir en kul grej, säger hon.

Hon vill även att den svenska utvärderingen ska bli jämförbar med litauernas. Då går det att verkligen analysera resultatet.

När svenskarna kommer tillbaka till Jakobsberg ska en kollega till Ingela intervju de svenska deltagarna. Om intryck, upplevelser och vad de fått ut av mötet med de litauiska tjejerna.

Projektruta

Svensk organisation: Fältverksamhetsenheten, Järfälla

Samarbetsorganisation: All saints parish, Litauen

Projektnamn: Tjejgruppressa till Litauen

Projektledare: Ingela Oskarsson

Tema: Tre tjejgrupper, två svenska och en litauisk, upptäcker varandras kulturer och diskuterar värderingar kring skolgång, droger och livet.

E-post: ingela.oskarsson@jarfalla.se

Ansikte mot ansikte

Att enbart bygga nätverk via Internet är svårt. Det är först när man träffas i verkliga livet som man kan knyta djupare kontakt. – Vi blev snabbt goda vänner när vi antligen träffades, säger Monika Laurinavičiute, en av cirka 20 moderatörer på E-parliaments webbplats för unga runt Östersjön.

Avsikten med att mötas ansikte mot ansikte i Karlskrona under den första tredagarsträffen i augusti 2001 var tydlig. Man skulle planera skapandet av webbforumet E-parliament.

När detta skrivs i början av november 2002 finns det 350 registrerade medlemmar på webbplatsen. Mellan 30 och 50 av dem är, enligt Monika, mycket aktiva med att skriva inlägg och delta i omröstningar.

Aktiva medlemmar

– De ämnen som debatteras nu rör allt från om reklamannonsering borde regleras eller ej till gisslantragedin i Moskva. Medlemmarna får själva vara med och rösta fram de ämnen som debatteras. Vi som är moderatörer kon-

trollerar att inga fömedrande omdömen smyger sig in, säger Monika som är från hamnstaden Klaipeda i Litauen.

Många länder deltar: Estland, Finland, Tyskland, Lettland, Litauen, Polen, Ryssland och Sverige. De omkring 20 ungdomarna som är moderatörer är i åldrarna 17 till 25 år. De flesta är runt 18 år.

E-parliaments webbplats, som lanserades i februari 2002, är avsedd som ett forum där unga kan diskutera angelägna frågor och rösta om dem. Nu uppvaktar man dessutom politiker för att få genomslag för de åsikter som utkristalliserats på webbplatsen.

–Våren 2003 ska vi bli mer aktiva på lokal nivå men redan nu besöker vi skolor, bibliotek och andra offentliga rum för att berätta om vår verksamhet.

Foto: Mikael Persson

Möten styr verksamheten

Monika berättar att deras arbete redan har resulterat i fler medlemmar. För det krävs en insats för att delta. Två till tre timmar i veckan, uppskattar Monika. Själva försöker hon delta varje dag. När man är moderator jobbar man i par under tre veckor. Denna vecka är Monika och hennes partner ansvariga för förslagen på sajten. Nästa vecka måste de se till att diskussionerna fungerar. Och veckan därpå har de hand om röstandet.

Moderatorerna har inte bara träffats i Karlskrona, utan också en handfull dagar i Nida (Litauen) i maj 2002 respektive Sopot (Polen) i september. Varje möte har haft ett tema. I Karlskrona var det, som sagt, grunderna för ett webbforum som diskuterades, liksom den tekniska aspekten. Då lärde moderatörerna känna varandra. På de två efterföljande träffarna har de utvärderat webbplatsen och diskuterat dess framtid.

– På varje möte försöker vi förbättra något, säger Monika. Nu skriver vi artiklar för nationella tidningar för att nå fler ungdomar.

Monika berättar om sitt intryck av det första mötet. En kulturell skillnad mellan Monikas landsmän och svenskarna blev särskilt tydlig.

– Svenska ungdomar diskuterar mer än vi gör. Jag tycker att det är bra med debatt, det är demokratiskt.

Hon har också upptäckt att finländare rent språkligt kan förstå estländare, litauer kan förstå letter och svenskar kan förstå danskar. Men det språk som används på webbplatsen är engelska.

När Monika får frågan varför hon pratar så bra engelska svarar hon att det är E-parliaments förtjänst.

Projektruta

Svensk organisation: Stiftelsen Östersjöinstitutet

Projektnamn: E-parliament.net

Projektledare: John Hultén

Tema: Webbplats där unga människor kan introducera och diskutera olika frågor. Efter att frågan diskuterats genomförs omröstning genom vilken samtliga deltagare tar ställning i frågan.

E-post: jh@balticinstitute.se

Webbadress: www.eparliament.net